

HUMANED GAZET

MET NEGEN MENSEN IN TWEE VOERTUIGEN OP WEG NAAR EEN ZEER WARM KROATIË.

We blijven in Europa, de hele reis.

Humaned maakt een verjongings-oprising mee deze reis. 5 nieuwe mensen in het konvooi deze trip. Bettina Eroglu, een nieuwe vrijwilliger van het Rode kruis Alkmaar gaat mee om een uitwisselingsproject tussen Slavonski Brod en Alkmaar te gaan coördineren. Ferry Vliet Vlieland en Chantal Langeveld een echtpaar uit Noordwijk, jonge mensen met een druk bestaan, Ferry heeft een loonbedrijf en werkt met zware machines, Chantal

heeft een wijnkoperij met mooie wijnen in Sassenheim. Het laat zien dat jonge mensen in de kracht van hun leven evengoed kunnen werken aan een goed doel en hulp geven aan hun medemensen. Uiteraard is vrijwilliger bij Humaned zijn hartstikke leuk, dus dat scheelt. Verder hadden we twee jonge dames uit Kroatië laten overkomen naar Nederland -vanuit de stichting die we daar steunen- om eens te laten zien hoe Humaned's vrijwilligers werken om

een transport in elkaar te draaien. De twee dames uit Slavonski-Brod zijn een week lang gefêteerd door de bestuursleden en kernvrijwilligers van Humaned. Van een toeristische dag in Amsterdam, tot het bezoeken van oude vrijwilligers, De Zaanse Schans en een echte boottocht met een jol door de stad Leiden. De dames waren absoluut verrast door onze uitnodiging en dit straalde van hun gezichten tijdens de hele week in Nederland.

BIJ PEET IN DE BLOEMENZAAK

NIEUWE HULP, LADEN MAAR

THREE ANGELA'S ?

Nu zit Kroatië in de Europese Unie. Is onze hulp nog wel nodig?

Op zaterdag 17 augustus komen we om 09:00 uur bij elkaar bij Oma Stekelbos in Oterleek, waar alle spullen zijn opgeslagen voor ons transport. Oma Stekelbos is de schoonmoeder van Hans Uitdenbogerd. We hebben deze reis twee voertuigen. Een BE-oplegger die 7500kg kan vervoeren en een dodge-pickup die 3500kg gaat meenemen. We hebben voldoende chauffeurs om tijdens de rit te wisselen. Er wordt hard gewerkt om de haast 180 schooltafeltjes en stoeltjes in de tot huifaanhanger omgebouwde open oplegger, te krijgen. Alles in elkaar schuiven en elke opening moet worden gevuld. De tafelsetjes gaan naar verschillende schooltjes, een dubbelgehandicapten verblijfplaats en naar de lokale afdeling van het Rode Kruis aldaar. Maar daarover straks meer. Al snel is de aanhanger vol en gaat de wagen van Peet Nulkus gevuld worden. We hebben van

WE RIJDEN LANGZAAM, VEEL REGEN EN OMLEIDINGEN EN VEEL FILES

Bettina maakt snel vrienden hier met de moeder van Lilijan

een apothekersgroothandel uit NoordHolland een praktisch heel interieur gekregen om weg te geven aan diegenen die het echt kan gebruiken. Wel, dat wordt het lokale ziekenhuis in Slavonski-Brod. Van vijzels tot zeer precieze weegschalen, mixers in alle maten en veel r.v.s. materiaal voor mixen, stoelen, schone omgevingswerktafels enzovoort. Het wordt al aardig richting einde van de dag als de lading wordt afgedekt en de zware sjordbanden de lading zekeren voor een lange trip van 1600 km.

DE REIS

18 augustus om gaat om 02.30 uur de wekker. Om 04.15 vertrekt het konvooi vanaf een centraal punt vlak bij Schiphol naar de bestemming. In de avond komen we aan in Inzell waar we standaard overnachten in Hotel Bavaria waar een redelijke prijs tegenover een goede kwaliteit staat met een heerlijk ontbijt. De vrijwilligers hebben hun verwachtingen uitgesproken en op de terugreis zullen we de verwachtingen nog een bekijken.

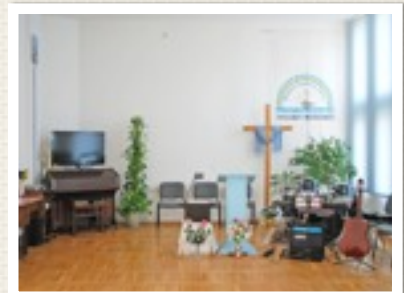
HET CENTRUM

PEET EN FERRY PUFFEN EVEN UIT

180 TAFELTJES EN STOELTJES

DE KERK IS PRACHTIG

YES SIR, WE DON'T HAVE NO BANANAS

We rijden Oostenrijk door

en het weer wordt steeds beter. Vooral warmer. Zijn we gestart met ongeveer 19 graden in Holland gaat het nu richting 31 graden. In Slovenië hebben we een eenvoudige grenspassage. We laten onze tolvrijstelling zien en rijden gratis door het land op de tolwegen. De Kroatische grens komt in het zicht en het wordt spannend: Hoe gaat dit verlopen. Nu eenvoudig, twee setjes papieren laten zien bij één loket en hup rijden. Helaas hebben we geen tolvrije passage kunnen realiseren, dat proberen bij de volgende reis dan maar weer. Nu nog ongeveer 300 km en we zijn in Slavonski-Brod.

HET LANDSCHAP SCHIET AAN ONS VOORBIJ. BINNENKORT WEER VERKLEUREND OP WEG NAAR DE WINTER.

Aankomst in Slavonski Brod

Om ongeveer 19:00 uur komen we aan en het zonnetje schijnt en het asfalt weer wat afkoelt en wat harder wordt. 35 graden nog steeds. We schuiven aan tafel na de auto voor de deur te parkeren. Heerlijke warme maaltijd die meerdere families voor ons hebben bereid. Al snel daarna verdwijnt iedereen naar zijn slaapplek. Morgen, Dinsdag is het uitladen geblazen. Na het ontbijt en een snelle wandeling naar de lokale markt, komen er hulptroepen ons helpen uitladen. Eerst de wagen van Pete met Walter zijn aanhanger, daarna de BE-oplegger van Ferry Vlieland. Als die een-maal leeg is en de tafels en stoeltjes overal in het rond staan, wordt de zelfgemaakte huid van de open aanhanger genomen. Nog een aardig klusje maar de terugreis zal nu minder wind-weerstand geven en rijden we goedkoper. Woensdagochtend is er een 07:00 uur marktbezoek en wat is dat toch leuk. Na het ontbijt vertrekken we om spullen weg te brengen. Naar een schooltje of twee door de éne helft van de groep en naar het Rode Kruis met Hans Uitdenbogerd, Bettina Eroglu. Varona

We komen niets tekort

DE KELDER

IN DE KELDER SLAAN WE ALLES OP WAT WE BRENGEN, WEL MOET ALLES WEER SNEL WEG WANT ER WORDT DOORDEWEEKS NASCHOOLSE-OPVANG EN BUITEN SCHOOLSE-OPVANG GEDAAN. BINNENKORT BEGINNEN DE SCHOLEN WEER EN IS HET SCHOOLMEUBILAIR NAAR DE SCHOOLTJES GEBRACHT EN KRIJGT DAAR EEN TWEDE LEVEN.

Hans Uitdenbogerd wordt volgehangen met de laatste zakken

UITBREIDING BESTUUR

HEEFT U PLEZIER IN VRIJWILLIGERSWERK? HEEFT U IN UW KENNISSENKRING MISSCHIEN IEMAND DIE DE VOLGENDE TAKEN LEUK ZOU VINDEN: BESTUURSLID, SECRETARIS, COÖRDINATOR OPSLAG IN DE BUURT VAN ALKMAAR EN EEN KROATISCH SPREKENDE VRIJWILLIGER. GEEF ONS DAN EEN BERICHTJE.

Duvnjak gaat mee als tolk. De eerste uitwisseling is in 2014 in augustus dus er is nog even tijd maar er moet veel gebeuren in die tussentijd, dus we bereiden het terdege voor en tot in de puntjes. Bettina blijkt een punctuele dame en Varona is een sprankelende spraakwaterval. Inmiddels worden er op de achtergrond een dertigtal tafels en stoeltjes uitgeladen door de vrijwilligers van de "drie Engelen" de organisatie waar we nu al meer dan een decade hulp aan bieden. De tafeltjes worden in een lokaal neergezet wat nu leegstaat. We gaan bij de volgende reis een mooi schoolbord meenemen wat we kregen uit de zelfde Nederlandse school als waar de stoeltjes vandaan komen.

Het andere deel van de Humaned mensen hebben een gesprek met een aannemer om te bezien wat het kost om de buitenkant van het centrum af te laten afmaken. Nu gaat er 20% van de stookenergie rechtstreeks naar buiten en dat elk jaar. Er blijft geen boom over in dit land als dit zo doorgaat. In de middag wordt er nog kleding en schooltasjes uitgedeeld als eerste bij een gezin verwoest door de oorlog. Broers, zonen en moeders moest men missen. Deze Bosnische familie nu weer in Kroatië en heeft het erg zwaar, ze zijn eigenlijk niet gewenst hier als terugkerende bewoners.

vooruitgang in het centrum

Woensdagmiddag gaan de nieuwe vrijwilligers nog op bezoek bij een aantal families. Het is altijd schrijnend en net zoals altijd is het confronterend en roept het vele vragen op. "Is het wel genoeg, is het wel passend, is het te laat, kunnen we meer doen en moeten we dit wel doen of anders"? Het maakt deel uit van het proces waar je in bent gedoken. Wel zien we dat er nu voldoende voedsel geproduceerd wordt en meer en meer voorhanden komt ook voor onze vaste doelgroepen. Voor die zelfde groepen is er nu echter weer een ander probleem bij gekomen en dat is warm blijven in de winter. De prijzen van kachelbrandhout zijn gestegen nu de vraag toeneemt. Kleding en eten kunnen we meenemen of verzorgen maar hout meenemen is misschien lastig of moeilijk te verwezenlijken. We denken erover na. Woensdagavond zijn we moe en verdwijnen rap in onze bedden. De familie Duvnjak - de voorganger- en familieleden hebben ons weer in de watten gelegd de dagen dat we er waren.

Donderdag is onze eigen dag. We willen graag wat laten zien van de omgeving en staan vroeg op om naar Bosnië te lopen. Een goede twintig minuten lopen over een oneindig lange brug. De brug is aan beide zijden een grenspost. Het gaat vlot en het levert weer wat stempels op. We winkelen wat op de lokale markt waar allerlei producten liggen die voor ons wereldvreemd zijn. Hans koopt een houweel met extra steel. In Nederland wat moeilijker te krijgen en hier redelijk normaal verkrijgbaar. Het levert op de terugtocht bij het douane-kantoor direct hoofdschudden op. "zo van" ben je wel wijs om met een blote scherpe houweel zo te lopen. Een zak-doek aan de ene kant en een verpakking Marlborough aan de andere kant geeft de doorgang vrij. We drinken

op een terrasje onze drankjes zoals bijzondere koffie's en Jan besluit de serverster gek te maken voor extra veel slagroom op zijn koffie. Het resultaat is dat hij een hele tafel voor zichzelf heeft om zijn koffie met "slag" te verorberen.

Direct na het bezoek en weer terug in Kroatië gaan we op weg naar Vukovar. De stad waar de oorlog destijds begon. We rijden een stuk snelweg en schieten dan binnendoor op de kleine wegen. Uiteraard zien we nog wat hertjes wat altijd leuk is. In Vukovar zien we nog veel panden die verwoest zijn en niet herbouwt. In de stad is de Bibliotheek destijds volledig verwoest tot hij niet meer dan heup-hoog was. Nu staat het gebouw er weer en ik zie er naar uit als het klaar is om het binnen te bezoeken. We eten een ijsje en besluiten toch de begraafplaats te bezoeken waar de graven op datum zijn georiënteerd. We rijden in een bedrukte stemming weer richting Slavonski-Brod midden door het land op zoveel kleine wegen. Prachtige lintdorpen glijden aan ons voorbij.

De laatste avond breekt aan en traditioneel kruipen de Duvnjaks en de Humaned'ers bij elkaar. We houden ons gesprek over de mogelijk en onmogelijkheden ter plaatse en hoe het gaat in het algemeen. Natuurlijk inventariseren we de wensen en noden. Het is echter niet eenvoudig om maatwerk te leveren naar een land, stad en organisatie die in een staat van opwinding zijn. Er komen andere politici, andere wetgeving richting EEG en nu de echte wetgeving en regels van Europa. Dat gekoppeld aan een crisis die ook in Kroatië fors toeslaat geeft het beeld wel zo'n beetje weer. Elke Kuna wordt tweemaal omgedraaid voor hij wordt uitgegeven en men moet uiterst creatief zijn op alle fronten om het hoofd boven water te houden.

De gesprekken op de donderdagavond zijn niet voor de poes en kritisch. We concentreren ons op de belangrijkste facetten/zaken die voor hen belangrijk zijn naar de toekomst. Dat moeten onze pijlpunten worden voor de komende jaren. We spreken af een kort nagesprek te houden na het ontbijt en hun de gelegenheid te geven de knelpunten ons duidelijk te maken. Op Vrijdagochtend vertrekken we om 09:00 uur richting huis.

Graag wil ik extra de volgende personen of bedrijven extra bedanken voor de hulp die ze gaven in wat voor vorm dan ook om deze reis weer mogelijk te maken:

Goede doelen St'De Baanderij te Gouda, Administratiekantoor Kret te Noordwijk, Aannemersbedrijf Michel Mulder te Rijnsburg, Gebr.De Mooy AGF groothandel te Rijnsburg en Amsterdam, Autobedrijf Stork te Minnertsgea, Vliet-Vlieland LoonWeg en Water-bouw te Noordwijk, Langevelds Wijnkoperij-Gastrovino te Sassenheim, Railcare Noordwijkerhout, Acdaphagroep Apothekersgroothandel Alkmaar e.o.

De reizigers: Walter van Abswoude: Peet Nulkus, Jan Meeuwenoord, Bettina Eroglu, Chantal Langeveld en Ferry VlietVlieland en Hans Uitdenbogerd.

Wilt u zelf sponsor zijn of de helpende hand bieden? Neem dan contact op met Walter van Abswoude. Telefoon 071-3610112 of met Hans Uitdenbogerd, Telefoon 06 54 687515

Of mail naar mail@humaned.nl
Humaned is ingeschreven bij de kvk

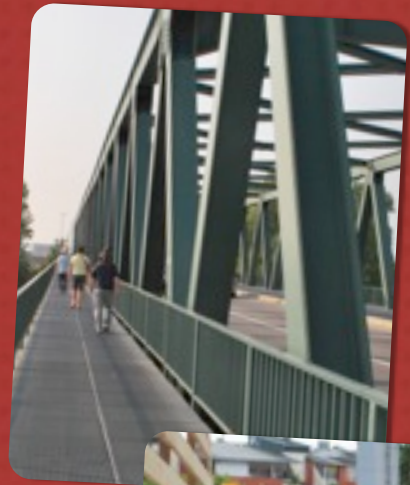
34139587 (ambi fiscaal 817059878)

EMOTIES IN BEELD

Zo leuk om even zelfgebreide truien en andere zaken zelf af te geven

Zo we zijn op weg over de Sava naar Bosnie

Chantal blijft lachen, - nu al-

Dieet-ijs, alleen in Kroatië

We bezoeken de begraafplaats in Vukovar

onze nationale koffie-driekleur

We gebruiken de gedoneerde bus uit Alkmaar

WORDT U OOK VRIJWILLIGER ?

Walter maakt contact met een beer

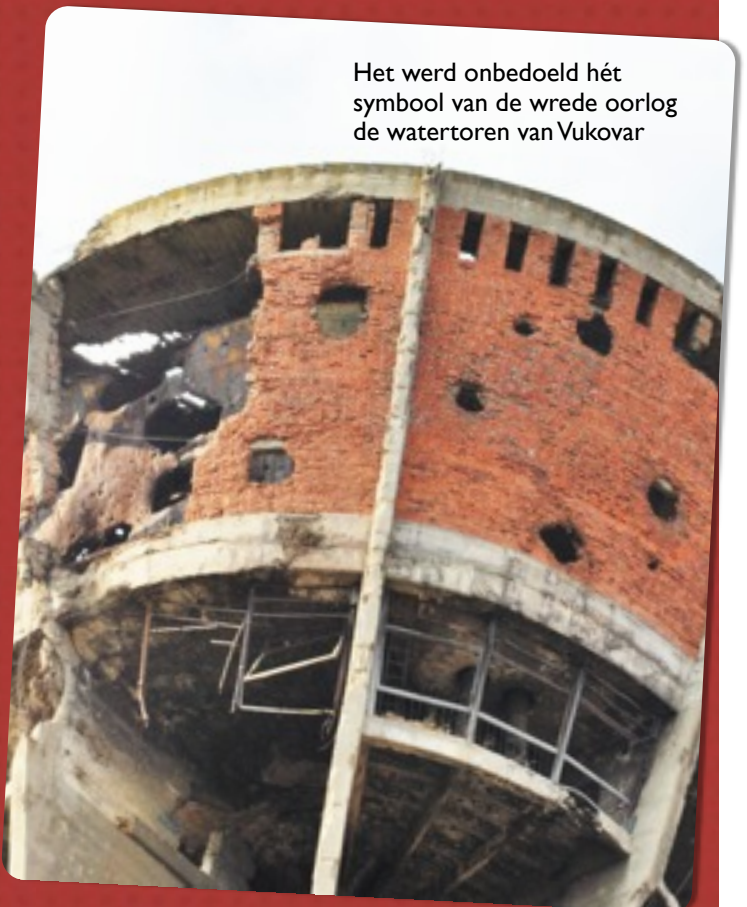

spullen uitdelen direct bij de gebruiker daar doe je het voor

De airco werkt weer

Het werd onbedoeld hét symbool van de wrede oorlog de watertoren van Vukovar

Chantal levert een schoolrugzakje af